

En kvik lille cubaner

En bichon havanais er en kvik og lærenem hund,
der elsker at være midtpunkt

Bichon havanais er en sund race, der typisk bliver 12-14 år gammel. Det ældste nulevende afkom fra Kennel Jabir's går i Norge – og er 18 år gammel!

■ Tekst og foto: Wiegaard/Tine Luther

- Bichon havanais – eller havaneseren som de fleste kalder racen – stammer fra landene omkring Middelhavet, fortæller Birte Warming, Kennel Jabir's. - Der blev den blandt andet brugt til optræden på markedspladser og i cirkus.

- I 1700-tallet bragte sømænd den lille hund med til Cuba, der i dag figurerer på racestandarden som racens hjemland. De har sikkert

haft hundene med på skibene for underholdningens skyld, men man ved også, at de brugte dem som gaver til cubanerne. Efterhånden kom der flere og flere havanesere til Cuba, og på et tidspunkt forsvandt racen helt fra Europa.

- Blandt cubanerne var det prestigefyldt at eje en havaneser, og mange af sukkerbaronerne holdt de små hunde. Men de var ikke bare til selskab og pynt; de blev brugt til at drive farmenes kvæg og høns. Faktisk er havaneserens hyrdeinstinkt bevaret den dag i dag, og

det er helt klar en hund, der har det bedst, når den kan holde hele sin flok omkring sig.

Fra Cuba til USA

- I 1970'erne, da der blev uro på Cuba, og adelen måtte fortrække, blev der efterladt masser af havanesere, og de endte som gadehunde, forklarer Birte Warming. - Dermed blev der blandet alle mulige andre hunde ind i racen. Men to familier, der rejste til USA, medbragte deres hunde. En amerikansk dame ved navn Dorothy Goodale fik havanesere fra disse to familier, og hun startede seriøst opdræt og stambogsføring.

- Omkring 1980 blev de første havanesere eksporteret fra USA til Europa, nærmere bestemt Tyskland. I 1985 fik min mand og jeg som de første havanesere til Danmark. I de første mange år var vi de eneste i Danmark, der opdrættede racen, men indenfor de sidste 10 år er der kommet flere til, og det er gået stærkere og stærkere. Sidste år registrerede DKK omkring 200 hvalpe, og jeg vil skyde på, at der i alt findes omkring 1200 havanesere i landet. Særligt de sidste par år er det eksploderet med en enorm efterspørgsel på hvalp e.

- For øvrigt er man også begyndt at stambogsføre havanesere på Cuba de senere år. ☺

For en havaneser er der kun én vej: fremad!

Ikke to havanesere er ens. Farverne spænder fra helt hvid, over beige og brun til grå og sort.

Kvik og lærenem

- Havanaserens fortid som optrædende på markeder og i cirkus formægter sig ikke. Det er en meget intelligent og lærenem hund, der gerne vil være midtpunkt og elsker at være med, hvor der sker noget. For en del år siden solgte vi en hvalp til en tryllekunstner, der senere kunne berette, at det havde været den nemmeste hund, han havde trænet.

- I havaneseren har du en arbejdsivrig hund, der gerne vil have opgaver af en eller anden slags. Hvis dit behov er en hund, der trives bedst med bare at sidde i sofaen, er det synd at vælge en havaneser. Den skal have nogen på opleveren – mens motionsbehovet imidlertid ikke er så stort.

Peanuts at opdrage en havaneser

- Det er ikke bare i forhold til at lære kunster og tricks, havaneseren er nem. I forhold til de andre racer, vi har haft, er den meget nem at opdrage med hensyn til de almindelige hverdagsting. Tingene sidder hurtigt og godt fast. Helt fra hvalp af er det en hund, der hviler i sig selv, og du hører stort set ikke om hvalpe, der f.eks. bider i ting. Du skal ikke råbe og skrigte af en havaneser eller ruske den. Det vil den blive dybt ulykkelig over; den forstår ikke, hvorfor du er så hård. Der er bestemt heller ingen grund

til at råbe, for et bestemt tonefald er nok. Og skal den motiveres til noget, når du meget langt med en godbid.

Elsker tæt kontakt

- En havaneser er alle tiders familiehund, mener Birte Warming. - Den er meget blid og kærlig, hvilket kombineret med dens enorme glæde ved at lege bevirker, at den også er rigtig god at have sammen med børn. Det er en hund, der knytter sig meget til familien, og den går rundt i rumpen på dem, den holder af. At være nær familien er et must for havaneseren; andet gør den ulykkelig. Også i forhold til fremmede er den kontaktsøgende. Den fortæller altid, når der kommer nogen, men falder hurtigt til ro igen. Og så virker det som om, den altid tror, gæsterne kommer

til ære for den. Den er meget frimodig, har selvtilliden i orden, er glad og udadvendt – og lader sig meget gerne nusse og klappe. Det kan den faktisk ikke få nok af. Havanaseren er en hund, du har meget tæt inde på livet – både fysisk og psykisk. Dens behov for at være nær sin flok gør også, at det ikke er en hund, der strejfer.

- I forhold til andre hunde er havaneseren ret nem at have. Vi har alle vores hunde gående i én flok – deriblandt ni hanhunde – og vi har aldrig ballade. Der er dog lidt racist i havaneseren, der synes bedst om artsfæller og typisk ignorerer hunde af andre racer, med mindre de kender dem.

Tåles af mange allergikere

- Selvom havaneseren er en pelshund, er den rimelig overkommelig at passe, siger Birte Warming. - Den fælder ikke, og eftersom den ingen underuld har, filtrer den ikke så nemt. At den ikke har underuld bevirker for øvrigt, at mange allergikere tåler den.

- At holde havaneserens pels kræver max. en halv time to gange om ugen. Den skal børstes, men bortset fra poterne er der ingen klipning. Den foretrukne pelsvariant er den let bølgede, som også er nemmest at holde. Udover den bølgede forekommer pelsen i en glat og en krøllet version. ■

- Havanaseren er altid med på lidt action – men den ved pr. intuition, hvornår det er ok at lege, og hvornår den skal være rolig, siger Birte Warming.

GRAFIKER: LUIS